

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΛΗΣΙΟΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β'

ΜΗΝΥΜΑ

Του ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ & ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ.Ιερωνύμου Β'

Προς τους Εκπαιδευτικούς των Σχολείων της Αθήνας

Με την ευκαιρία της εορτής των Τριών Ιεραρχών

Αθήνα 21 Ιανουαρίου 2012

Αρ.Πρωτ/ ΕΞ. 0214

Αγαπητοί μου Εκπαιδευτικοί,
Αγαπητά μου παιδιά,

Η Εκκλησία μας εορτάζει τους « αναφέντας άνθρακας, εκ του αστέκτου πυρός ». Αυτούς που μας φώτισαν με το φως του Αγ.Πνεύματος και ο λόγος τους για την Παιδεία δεν είναι κενός αλλά ουσιαστικός γιατί αφορά κάθε άνθρωπο.

Εορτάζουμε τρεις αγίους των οποίων ο βίος και το παράδειγμα παραμένει ακατανόητο. Αν και πλούσιοι έγιναν φτωχοί για χάρη μιας ιδέας θα λέγαμε σήμερα ,για χάρη του Χριστού, όπως κηρύγγει η Εκκλησία μας.

Ποιος είναι ο βίος των Τριών Ιεραρχών; Συνοπτικά ήταν τρείς νέοι, παιδιά ευκατάστατων οικογενειών. Σπούδασαν στις καλύτερες σχολές της εποχής, έχοντας τους καλύτερους δασκάλους, όλες σχεδόν τις επιστήμες του καιρού τους. Στην κορύφωση της νιότης και των σπουδών τους εκεί που οι δρόμοι για την εξουσία , τη δόξα, τον πλούτο και την καταξίωση ήταν ανοικτοί, αποσύρονται στην έρημο, πωλούν την περιουσία τους γιατί αγάπησαν βαθιά το Θεό και τον άνθρωπο.

Με τα μέτρα της εποχή μας «απέτυχαν» διότι άφησαν τη δόξα, την εξουσία και τις τιμές για να μοιραστούν τη χαρά, τον κόπο και τον πόνο των συνανθρώπων τους διακονώντας τους ολόκληρη τη ζωή τους στο όνομα του Κυρίου μας.

Ήταν «εκτός πραγματικότητας», «αιθεροβάμονες» για τους σύγχρονους έλληνες γιατί ήταν πιατέρες που ποίμαναν την αγωνία των ανθρώπων για να τους θρέψουν με τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος.

Ποιος πραγματικά εορτάζει σήμερα; Εκείνοι που μπορούν να αγαπούν. Οι δάσκαλοι που τολμούν να υπηρετούν την αγωγή που σήμερα είναι παραγκωνισμένη, τη σπουδή που βαθαίνει τα ερωτήματα και δεν διαμελίζει τη γνώση. Οι γονείς που αγαπούν τόσο τα παιδιά τους ώστε να μην εγκλωβίσουν το μέλλον τους σε μερικών ωρών εξετάσεις για μια προοπτική που αποδεικνύεται αβέβαιη. Οι μαθητές που επαναστατούν στην ανία και στην κόπωση της επιλεκτικής μάθησης και τολμούν να θέτουν ερωτήματα και να ψάχνουν βιβλιοθήκες. Οι ιερείς που είναι «εκτός ύλης» επειδή επιμένουν με τη διακονία τους να φροντίζουν τους ανθρώπους μαθαίνοντάς τους στο όνομα του Χριστού, να πιστεύουν, να αγαπούν, να ελπίζουν να επιμένουν ακόμα και όταν είναι μόνοι.

Εορτάζουν όλοι εκείνοι που δεν σταματούν σε επιδόματα την προσπάθειά τους αλλά αντιλαμβάνονται το ψωμί του αδελφού ως ζήτημα βαθύτατα πνευματικό και αγωνίζονται να αλλάξουν οι άνισες και άδικες δομές των κοινωνιών μας.

Όσοι δεν κάμπιπονται από απειλές και βασανιστήρια και μπορούν όπως ο Μ.Βασίλειος να απαντούν στους εκάστοτε άρχοντες: « αρπαγή περιουσίας δεν φοβάμαι, γιατί δεν έχω τίποτε άλλο εκτός από λίγα τριμμένα ράσα και λίγα βιβλία. Εξορία δεν γνωρίζω γιατί οι τόποι δεν με εμποδίζουν να προσεύχομαι».

Όλοι όσοι παραμένουν «των Αποστόλων ομότροποι» μπορούν και πορεύονται σε ένα αμήχανο κόσμο επόμενοι, των Τριών Δασκάλων της οικουμένης.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ